

Торонто, Канада
11 март, 2008 година

**Отворено писмо
до официјалните установи на власта
и сите други политички и граѓански установи
во Република Македонија, целиот македонски народ ширум
светот и сите државјани на Република Македонија**

По повод најновите притисоци врз Република Македонија за промена на историското и уставно име – Македонија, т.е. Република Македонија.

Драги сестри и браќа, Македонки и Македонци,

Организацијата Обединети Македонци во Канада, како најмасовна и најстара македонска национална организација во светот, се чувствува повикана да се произнесе за својата загриженост во однос на најновите груби притисоци врз Република Македонија, со цел промена на историското, национално и уставно име на нашата татковина – Македонија, т.е. Република Македонија. Иако живееме далеку од нашата татковина, ние сме судбински заинтересирани и загрижени за сите потешкотии со кои се соочува нашата татковина и подготвени сме да делуваме како и досега, заедно со сите македонски иселеници ширум светот, во одбрана на националните интереси на Република Македонија.

Посакуваме да ја видиме Република Македонија како технолошки високо развиена индустриска држава, со развиена демократија, која ќе биде вклучена во светските цивилизациски текови, членка на НАТО и ЕУ. Меѓутоа, последните притисоци за компромис, т.е. промена на уставното име на државата, многу не загрижува и чувствуваме потреба да го кажеме нашето мислење и дадеме нашата целосна и безусловна поддршка да истраеме во одбрана на националното и уставно име, а со тоа и македонскиот национален идентитет и достоинство.

1. Национално единство околу името:

1.1 Не радува и охрабрува националното единство постигнато меѓу државниот врв, политичките партии, националните установи, невладините организации, македонскиот народ и малцинствата во Република Македонија во одбрана на националното и уставно име;

1.2 Ние, македонските иселеници во Канада и ширум светот целосно стоиме со Вас во заложбата да се истрае во сите искушенија и да се сочува националното и уставно име – Република Македонија, без никакви додавки и измени;

1.3 Националните интереси, меѓу кои, секако, е националното и уставно

име, никогаш не смејат да се подредуваат и да им служат на дневнополитичките интереси. Се надеваме дека до ова нема никогаш да дојде, зошто, во спротивно, ќе ја има нашата целосна осуда, бидејќи македонското национално име и идентитет припаѓаат на сите досегашни, сегашни и идни генерации Македонци;

1.4 Сакаме во НАТО и ЕУ, но никако како обезличени и новоименувани, кое за нас значи безимени, бришење на нашиот национален идентитет и достоинство.

2. Соочување со реалноста:

2.1 Целта на Грција, т.е. Поранешната отоманска провинција

Јунанистан (или скратено ПОПаЈ, ПОПаЈ-анија во понатамошниот текст) е многу едноставна и просирна: да не снема, да не поништат, да не постојат етнички Македонци, единствен народ кој има легитимно право на земјата македонска. Тие се свесни дека денес не можат етнички да не чистат без сведоци како што тоа го правела во 1912 година и потоа, и со благослов на истите држави во чие друштво сакаме да влеземе. Модерниот свет, развојот на демократијата современите комуникации тоа веќе не го дозволуваат. Затоа целта на нашите оспорувачи е да не уништат со обезличување и целосно понижување, да постанеме нов народ, со ново име, нова историја – со други зборови, толку да не понижат и погизат, за никогаш да не помислиме за нашите сеуште поробени браќа и сестри, одземени домови и имоти, протерани сограѓани. Така обезличени и ново именувани, ќе ни ја избришат од нашата национална свест меморијата за нашата славна историја, за времето кога ние Македонците бевме господари на светот;

2.2 Целта на Македонија треба да биде да ги постигне стандардите на НАТО и ЕУ, за македонските државјани да можат да имаат добар стандард на живот, како и развиените членки на истите сојузи. Но интересите на Македонија се посебни и не се совпаѓаат со интересите на некои веќе членки на НАТО и ЕУ, а наши соседи;

2.3 Последни се ослободивме поради условите во кои се наоѓавме, во срцето на Балканот, на ветрометината помеѓу Европа и Азија. Повторно условите се поигруваат со нас: бараме прием во НАТО и ЕУ откако два наши џелати веќе се членови. Всушност, тука и лежи проблемот. Или нашите џелати ќе се “смилуваат” да не примат, или нивните учители ќе ги присилат да се откажат од нивните желби и заложби за наше уништување. Тоа е проблем на НАТО и ЕУ и ние треба да чекаме да си го решат проблемот во своите редови. Само кога тоа ќе го постигнат, ние ќе можеме достоинствено да постанеме рамноправни членки на двата сојуза;

2.4 Дотогаш, не смееме да забораваме дека Македонија си има свои посебни интереси и тие не се совпаѓаат со интересите на тие кои во 1912 година не поробија и поделија. Наш интерес е да водиме независна и неутрална политика, одржувајќи посебно добри односи со нашите стратешки партнери, кои веќе бројат над 120 држави;

2.5 Смирувањето на Балканот единствено ќе се постигне со

сеопфатно решение на македонското прашање. Со ова ќе мора да се помират и нашите џелати а меѓународната заедница ќе не прифати како легитимен дел од неа.

3. Околу преговорите/разговорите за разликите на нашето име:

3.1 Ние Македонците, без разлика каде живееме, немаме никаков проблем со нашето историско, национално и уставно име;

3.2 Според тоа, излишни и безпредметни се секакви разговори/ преговори со ПОПаЈ-анија (или првата страна) за наметнатиот и измислен од нив спор за нашето име;

3.3 Без разлика на исходот од самитот на НАТО во Букурешт, да се прекинат разговорите/преговорите околу разликите за името. Со самите притисоци и закани за вето, ПОПаЈ-анија веќе ја има прекршено Спогодбата од 13 септември, 1995 година;

3.4 ПОПаЈ-анија постана заложник на својата националистичка, шовинистичка, расистичка и ксенофобична политика која ја спроведуваше повеќе од еден век. ПОПаЈ-анците со време поверуваа на државните лаги и сега самите тие, народот и власта, се наоѓаат во еден маѓепсан круг од кој не можат да излезат. Должност е на ПОПаЈ-анија да си го просвети својот народ, не со историски митови и лаги, туку со историски факти;

3.5 Единствена можност за разговор за разликите околу името за да и се дозволи на ПОПаЈ-анија да ни се обраќа со за нив прифатливо име (и да спасат образ својот народ и светот) е ако во разговорите се вклучат и следните точки:

- Окупацијата и поделбата на Македонија во 1912-13 година;
- Етничкото чистење кое ПОПаЈ-анија го спроведе по окупацијата преку протерување етнички Македонци од јужна Македонија и доселување колонисти;
- Извинување за сите злодела спроведени од страна на ПОПаЈ-анија, плаќање соодветна отштета и ветување дека никогаш такви злодела нема да се повторат;
- Признавање на етничките Македонци во рамките на ПОПаЈ-анската држава и гарантирање на сите етнички, јазични, културни, верски и други човекови и граѓански права;
- Враќање на сите протерани Македонци, слободно користење на сиот нивен имот и враќање на одземениот имот;
- Градење добрососедство врз взаемни интереси, со отсуство на секаков шовинизам, ксенофобија и митологија;
- Прифаќање на историската вистина за посебноста на древните Македонци;

4. Решавање на проблемот со името:

4.1 Проблемот со нашето име настана во рамките на Организацијата Обединети Нации и според тоа, решението мора таму и да се бара;

4.2 Државниот врв на Република Македонија мора итно да ја

извести ООН дека, со оглед на тоа што самите си го прекршија членот 4 од Повелбата за прием на нови членки, безусловно бараме прифаќање на државното уставно име – Република Македонија во сите органи на организацијата (на англиски Republic of Macedonia);

4.3 Ако во ООН има противење на точката 4.2, да се побара правно мислење од правната служба на ООН дали условите под кои Република Македонија беше приморана да прифати членство се во согласност со Повелбата на ООН (т.е. да се постапи според повеќе годишниот предлог на др. Игор Јанев, за кој државното раководство никогаш досега се нема произнесено);

4.4 Ако по мислењето на правната служба сеуште има притисок во ООН кон нашето уставно име, да се бара советодавно мислење на Меѓународниот суд за правда.

5. Понатамошно унапредување на Македонија и македонското име во светот:

5.1 Организирање научен Форум од светски признати и неутрални историчари, јазичари, антрополози, културолози, социолози и генетичари, во соработка со наши стручњаци, кои ќе ја растргаат маглата на националните митови од историските факти.

5.2 Форумот да изработи Елаборат со факти и истиот да се рашири и претстави пред меѓународната заедница, во кој ќе биде објаснено за причините зошто токму ние Македонците сме тие кои имаме најмногу право врз историското наследство на древните Македонци.

5.3 Врвните клубови од сите спортови во државата, посебно тие кои настапуваат на меѓународна сцена, треба да бидат именувани “Македонија”. На овој начин секогаш и насекаде ќе се унапредува името а никој не ќе може да не спречи во тоа бидејќи ова нема да бидат државни репрезентации, туку клубски тимови. Одгласот ќе беше многу поголем ако на пример, “Кометал-Ѓорче Петров” освоеше титула под името Македонија отколку под сегашното име;

5.4 Република Македонија треба под инто да изработи стратегија со која ќе ги помогне и насочи напорите на Македонците кои се во светскиот врв во наука, уметност, спорт и други полиња, за да можат пошироко и достоинствено да ја претставуваат и унапредуваат Македонија и македонското име низ светот;

Надевајќи се дека ова Отворено писмо од секој Македонец ќе биде прифатено како наша непрестана заложба за непречен и достоинствен развој на македонската држава и нација,

Братски Ве поздравуваме.

За Организацијата Обединети Македонци во Канада,

Драги Стојковски,
Претседател

www.unitedmacedonians.org
info@unitedmacedonians.org